

נאום שנשא ניסן גנאור בפני הקונגרס היהודי החדש

מלון רמדה ראנסנס, ירושלים, י"ז כסלו התשס"ח (27 בנובמבר 2007)
[ניסן גנאור, יו"ר הוועד להשבת יהונתן פולארד הביתה]

ומדחת יוסף בקבר יוסף, ועוד אלפי "קורבנות השלום" שנהרגו ונפגעו בפעולות טרור, ולמה לא להפקיר גם עוד 10,000 מגורשים מעזה ומצפון השומרון, ואולי גם את כל תושבי צפון הארץ ומספר רב של חיילים לוחמים במלחמת לבנון השנייה? ומה עם החיילים החטופים, גולדווסר, רגב ושליט? ומה עם תושבי עיר שלמה, הלא היא שדרות, וכל מערב הנגב?

זכרו! מה שאפשר את ההפקרה המקורית של פולארד, יהודי אחד, הוא שאפשר את מעשי ההפקרה של עשרות, מאות ואלפי אזרחים במדינה.

וכעת, זה מה שמאפשר את ההפקרה הנוכחית, של מאות אלפים ואפילו מיליונים של אזרחים. היום בוועידת אנאפוליס - מתכננים להפקיר ולמסור עוד חלקים מיהודה, שומרון וגם מירושלים. כך מוחקים ומסירים בהדרגה את ריבונות העם על הארץ. כאמור, קו ישר מתוח מאז אותה הפקרה של פולארד ועד ימינו - הפקרת הריבונות של העם היהודי על ארץ ישראל. דבר לא השתנה!

האם איחרנו את המועד? האם אפשר להציל את הריבונות של העם היהודי על ארצו? אין לנו ברירה! אנחנו מוכרחים. זו מלחמה על הישרדותנו כעם. עם חופשי בארצו. אולם עלינו להתחיל מההתחלה. מתחילת אותו קו ישר. עלינו להתאחד על מנת לתקן את המעוות מן השורש. אם נרצה למנוע את ההפקרה הגדולה שאולמרט מתכנן, עלינו לגשת מאוחדים ולתקן את ההפקרה המקורית, כן, זו של יהונתן פולארד. האם מותר לנו להמשיך ולהתעלם מהלקח של מכירת יוסף? אם אנחנו רוצים לזכות בריבונות אמיתית על ארץ ישראל, אנחנו צריכים להחזיר לעצמנו את חסדי ה', את הכבוד הלאומי, להבחין מחדש במבחן המקורי של יהונתן פולארד, לתקן את הטעויות, לפדות את השבוי, להציל את חייו, להשיב אותו הביתה. וכאשר נצליח להשיב את יהונתן הביתה, אני מאמין שנזכה מחדש בחסדי ה', וריבון העולם יוליך אותנו בדרך הרצויה, ונדע מה עלינו לעשות על מנת להשיב ולשמור על ריבונות עמנו בארץ. למען עם ישראל, למען ארץ ישראל, למען ריבונות עמנו, ולא רק למען פולארד. אסור לנו להזניח, אסור להתייחס אל יהונתן פולארד כאל עבין משני, לא חשוב, לא מהותי, לא שייך...

אז, מה עושים?

התשובה מתחילה אצל כל אחד ואחד מאתנו, כיחידים וכארגונים. אתם יודעים טוב יותר ממני באלו משאבים וכישורים מיוחדים אתם יכולים להשתמש? אלו קשרים אתם יכולים להפעיל? איפה ואצל מי אפשר להשפיע?

שאלו את עצמכם:

- האם יהונתן פולארד הוא חלק מתפילתכם, וחלק מהתפילה בבית הכנסת בו אתם מתפללים?
- האם אתם מכירים את סיפורו האמיתי של יהונתן? אפשר תמיד להתעדכן באתר האינטרנט של הוועד להשבת יהונתן פולארד הביתה ולהצטרף לרשימת התפוצה של הוועד.
- האם כתבתם אי פעם מכתב ליהונתן היושב בכלא?
- האם תליתם את תמונתו במקום בולט או שמתם סטיקר הקורא לשחרורו על מכוניתכם?
- האם טלפנתם או כתבתם לאולמרט או פרס ותבעתם שהממשלה תוציא דרישה רשמית לנשיא ארה"ב לשחרור פולארד?
- האם כתבתם מאמר העוסק בענייניו בעלון שבת או בעיתון אחר כלשהו?
- האם אתה כרב, מורה או מחנך מתכנן ליטול חלק בשבת הזדהות ולימוד על יהונתן פולארד. האם תעסוק בשיעורים, דרשות ושיחות בשבת הקרובה - שבת פרשת וישב בה נקרא על מכירת יוסף - בנושא פדיון שבויים וערבות הדדית וחובתנו לפעול למען שחרורו של יהונתן פולארד?
- פעולות אלו הן דוגמאות למה שעומד ביסוד מהותה של הערבות ההדדית! פעולה למען פולארד היא פעולה של הכרת טובה לאדם שמסר נפשו למעננו. זו מהותה של מצוות פדיון שבויים! מעשה שהוא בגדר פקוח נפש!
- זו אחדות ישראל! עכשיו! לא דקה מאוחר יותר!

בשם חברי הוועד להשבת יהונתן פולארד הביתה ברצוני לברך את באי הקונגרס היהודי החדש ולהודות למארגנים על שהזמינו אותי, כיו"ר הוועד, להשמיע בפניכם את דברי.

האמת היא, שאינני יודע מה יש עוד לומר. לאחר 22 שנים ועוד 10 ימים בהם נמצא יהונתן בכלא, מה עוד יש להשמיע בפניכם, שעוד לא שמעתם!

יכולתי לספר לכם על הרושם האדיר שיהונתן השאיר אצלי בשתי הפעמים בהן ביקרתי אותו בבית הכלא, ובעיקר לספר לכם על הנס של הישרדותו במקום שכזה. לא רק שהוא אדם שפוי ביותר, הוא גם יהודי מאמין, אדם חד, מעמיק, חכם וסופר-אינטליגנט, וזאת למרות שחלפו למעלה מ-22 שנים בהן הוא נמצא בתנאים לא תנאים. בהישרדותו, סיכל יהונתן פולארד את תוכניתה המקורית של ממשלת ישראל, שעודנה בתוקף, שהוא ימות או יתאבד בעודו בכלא.

אולי יכולתי לספר לכם על בריאותו המדרדרת ועל כך שהוא מצוי, בכל יום, בסכנת חיים.

יכולתי גם לומר לכם שעלינו להזדרז ולפעול למען שחרורו על מנת שלא נחמיץ את המועד, חלילה.

יכולתי לזעוק בפניכם על כך שאין אנו יכולים עוד לעבור לסדר היום מול העוול הנורא שנעשה ליהונתן פולארד, עוול שעודנו ממשיך.

הקריאה לשחרורו המיידי משותפת לכולנו ונוגעת ביסוד קיומנו. היא תביעה מוסרית אלמנטרית לעשיית הצדק. אנו חייבים לו זאת כאל יהודי, כאל סוכן ואזרח ישראלי, שפעל רבות, סיכן את עצמו ומסר את נפשו למען העם והארץ.

אולם, לצערי הרב, רוב האנשים, ואפילו הטובים ביותר בינינו, לא שמים לב לכך שהם חדלו להאמין שיהונתן יחזור הביתה. ניתן להרגיש זאת לפי אופן דיבורם והתייחסותם אליו. כשמדברים איתם על פולארד, הם מתייחסים לכך בשוויון נפש. כמעט כולם נושאים עיניים ומפטירים כלאחר יד: "מה האמריקנים רוצים ממנו עוד?", "קספר וויינברגר אשם", "איזו בושה לישראל", "איזו ממשלה מרושעת".

לצערנו, כמעט כולם מתייחסים לעניינו של פולארד כאל דבר שבשגרה, כאילו הכלא הוא המקום הטבעי עבורו. כבר לא מצפים שהוא יצא לחופשי אי פעם. כמעט מדי שבוע, אסתר ויהונתן, מקבלים פניות לתכנן פעולות לטווח ארוך לעוד מספר שנים (חס וחלילה). ישנם אנשים שמבקשים לבקר אצל יהונתן בעוד שנה-שנתיים, אפילו הידידים הכי קרובים. אתם מבינים? כמעט כולם מניחים שהוא עוד יהיה בכלא... התרגלנו למצב! כפי שהתרגלנו לקום בבוקר ולראות את השמש זורחת או את הגשם שיורד. העונות מתחלפות להן וכמו שזה טבעי לנו, כך טבעי לנו שיהונתן פולארד בכלא, שנה אחר שנה אחר שנה... "מה כבר אפשר לעשות?", כמעט כולם אומרים, "ככה זה..."

כפי שאין מערערים על תופעות מזג האוויר או שאר כוחות הטבע, כך מאמינים, אין מה לעשות עם פולארד. "הרי אלו האמריקנים, הם האשמים!!!" "הרי זאת ממשלת ישראל, היא האשמה!!!" וכך מקבלים את המצב, ולא בוער לאף אחד וההפקרה הזו יכולה להימשך ככה לנצח.

אולם, הייתי רוצה להאמין שכולנו פה, האנשים הנמצאים באולם הזה, חושבים אחרת ומסוגלים להרבה יותר.

יהונתן פולארד אינו רק שבוי המצוי בצער ובמצוקה ממושכת. יהונתן פולארד הוא גם סמל. סמל חי להפקרה המתמשכת של ממשלת ישראל. הפקרה המכוונת כלפי כל אחד ואחד מאיתנו, שכן כשמפקירים יהודי אחד, אח שלנו, בשר מבשרנו, הרי זה בבחינת שמפקירים אותנו. מפקירים אותנו להרגשת ייאוש שהולכת וגוברת בתוכנו. ישנו קו ישר אחד שמתוח ממעשה ההפקרה של יהונתן פולארד, מזריקתו אל מחוץ לשערי שגרירות ישראל לידי האמריקנים בווישינגטון ב-1985, ועד היום, 22 שנים מאוחר יותר. קו ישר אחד שמתוח משם אל הפקרת הריבונות היהודית בארץ ישראל כעת באנאפוליס 2007.

את התופעה הזו אני מכנה בשם "תסמונת פולארד". "תסמונת פולארד" אומרת שאם אפשר להפקיר יהודי אחד, הרי שאפשר להפקיר עוד כמה, וביניהם את רון ארד,